

DECIZIE nr. 4648/30.12.2019

privind soluționarea contestației formulate de X
înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr./22.08.2014 și reînregistrată la
D.G.R.F.P Timișoara sub nr.TMR_DGR/02.12.2019

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată atât de către Av.pentru X cu adresa nr...../24.09.2019, înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr.TMR_DGR/26.09.2019, cât și ulterior de către Inspekția Fiscală din cadrul A.J.F.P Hunedoara cu adresa nr./26.11.2019, înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. TMR_DGR 32120/02.12.2019, cu privire la reluarea procedurii de soluționare a contestației formulate de X, a cărei soluționare a fost suspendată în baza Deciziei nr...../30.09.2014 emisă de către D.G.R.F.P Timișoara. În considerarea Încheierii penale nr.....P/23.11.2016 a Tribunalului Hunedoara în Dosarul nr...../P/2014, definitivă, se constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.214 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și respectiv art. 277 alin. 3 și art. 272 alin. 2 lit. a din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare la data reluării procedurii de soluționare a contestației, motiv pentru care D.G.R.F.P. Timișoara ca organ competent în soluționarea contestațiilor se va investi cu reluarea procedurii de soluționare a contestației formulate de

X

cu domiciliul în Hunedoara,

înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr.1/22.08.2014 și reînregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr.TMR_DGR/02.12.2019.

Prin Decizia nr./...4/30.09.2014, D.G.R.F.P Timișoara a dispus în temeiul art.214 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare „*Suspendarea soluționării contestației formulate de dl. X din Hunedoara, reprezentat prin cabinet de avocat Frânc Oana, împotriva Deciziei nr./08.07.2014 privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale, emisă de AJFP Hunedoara – Inspekția Fiscală, în baza Raportului de verificare fiscală nr. / 08.07.2014 pentru suma de xxxxx lei reprezentând impozit pe venit stabilit suplimentar, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală,*

procedură administrativă urmând a fi reluată în condițiile legii, în funcție de soluția pronunțată de instanța de judecată, cu caracter definitiv și irevocabil.”

Prin Ordonanța din data de 20.09.2016 emisă de Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara în dosarul nr./P/2014, în temeiul art. 315 alin.1 lit. b din Cod. penal, art. 16 alin. 1 lit. a și b, teza I, s-a dispus :

“ 1. Clasarea cauzei privind pe suspectul X, (...) pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, faptă prev. și ped. de art. 9 lit.a din Legea nr.241/2005, întrucât fapta nu constituie infracțiune.

2. Clasarea cauzei privind infracțiunea prev. și ped. de art.4 din Legea nr.241/2005, întrucât fapta nu există. (...)”

Împotriva ordonanței din data de 20.09.2016, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin A.J.F.P Hunedoara a formulat plângere, care a fost respinsă prin Încheierea penală nr...../CP/23.11.2016.

Conform prevederilor **art. 352 alin. (1) și (2) din Legea nr. 207/2015** privind Codul de procedură fiscală:

“(1) Dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare începute după intrarea acestuia în vigoare.

(2) Procedurile de administrare începute înainte de data intrării în vigoare a prezentului cod rămân supuse legii vechi”, contestația fiind soluționată în baza normelor legale în vigoare la data când s-a născut dreptul contestatarii la acțiune.

Petentul X prin reprezentantul său legal avocat Frânc Oana formulează contestație împotriva Deciziei privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr./08.07.2014 , emisă de AJFP Hunedoara – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de verificare fiscală nr. /08.07.2014 și vizează suma de **xxxxx lei** reprezentând impozit pe venit stabilit suplimentar.

Contestația a fost semnată de reprezentanta petentului, purtând amprenta ștampilei cabinetului de avocat Frânc Oana și semnătura dnei. avocat FO, la dosarul contestației fiind anexată, în original, împuternicirea avocațială nr./2014. Solicitarea de reluare a procedurii de soluționare a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere nr.....08.07.2014 emisă de AJFP Hunedoara a fost formulată prin Av. Nemet Diana Mihaela, la dosarul cauzei fiind depusă împuternicirea avocațială seria HD nr..... în original, cu adresa nr./10.12.2019 înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr.TMR_DGR/12.12.2019, astfel că se constată îndeplinită calitatea de reprezentant al D-nei Av. fata de dl. H.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din OG nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Prin contestația formulată, petentul HO susține următoarele:

În fapt, petentul arată că, în data de 06.02.2014 s-a prezentat la sediul AJFP Hunedoara, unde a luat la cunoștință despre verificarea fiscală, depunând în aceeași zi o declarație de patrimoniu și venituri, declarație scrisă însă de către un reprezentant al AJFP Hunedoara, petentul susținând că nu știe să scrie.

În decizia de impunere se specifică faptul că în urma declarațiilor verbale ale petentului, referitor la valoarea bijuteriilor, sumele de bani obținute în schimbul vânzării cailor, precum și în urma veniturilor la negru obținute în străinătate, venituri care nu pot fi stabilite de către organele de inspecție fiscală, acestea au procedat la stabilirea bazei impozabile ajustate în vederea calculării impozitelor pe venit la data de 31.12.2011, în conformitate cu prevederile art.109¹ din OG nr. 92 / 2003.

Potentul consideră că decizia de impunere este nelegală având în vedere că nu au fost respectate prevederile art.49 din Codul de procedură fiscală.

În situația de față, organele de verificare fiscală au înțeles ca fiind mijoc de proba, în întocmirea deciziei de impunere, o declarație a petentului, având în vedere faptul că nu știe să scrie și să citească, o adresa din partea Primăriei Hunedoara, referitoare la valoarea impozabilă a clădirilor, precum și un raport de evaluare globală a proprietăților imobiliare situate pe teritoriul județului Hunedoara. Astfel, organele de inspecție fiscală nu au solicitat nici efectuarea unei expertize, în vederea stabilirii valorii exacte a imobilului și nici nu au efectuat o cercetare la fața locului.

Mai mult decât atât, organele de inspecție fiscală nu au solicitat niciun document petentului, conform art.50 din Codul de Procedură Fiscală.

Conform art.52 din același act normativ, în situația în care petentul nu știa să scrie, organele de inspecție fiscală aveau obligația de a întocmi un proces verbal în acest sens, însă acest lucru nu s-a întâmplat, declarația de patrimoniu și venit a petentului fiind scrisă de către un inspector fiscal.

Potentul susține că în cadrul inspecției fiscale, inspectorii fiscali nu au respectat nici prevederile art.56 - 57 din Codul de Procedură Fiscală. De asemenea petentul invocă art. 65 din Codul de Procedură Fiscală.

Calculul impozitului datorat s-a făcut în baza prevederilor art.79 Cod procedură fiscală, fără a fi respectate celelalte proceduri instituite de către

același act normativ. Astfel a fost impozitată valoarea imobilului la data de 31.12.2011, fără a se lua în considerare valoarea imobilului la data dobândirii de către petent.

Mai mult decât atât nu a fost identificat în ce constă venitul din alte surse, organele de control limitându-se doar la a specifica faptul că patrimoniul net al petentului ar fi crescut, cu suma de xxxxxx lei, în perioada 01.01.2008 - 31.11.2011.

De asemenea pentru identificarea valorii patrimoniului petentului s-a luat în considerare doar raportul de evaluare a proprietăților imobiliare situate pe teritoriul județului Hunedoara pentru anul 2011, fără a fi respectate prevederile OG nr. 92 / 2003.

Potentul consideră că decizia de impunere este nelegală, fără a avea ca temei legal vreuna dintre prevederile legale învederate inclusiv în raportul de verificare fiscală. Stabilirea diferenței s-a efectuat fără respectarea dispozițiilor legale inclusiv cele privind inspecția fiscală, temeiul de drept invocat neavând legătură cu obligația fiscală stabilită prin decizia de impunere.

Pentru aceste considerente, petentul solicită admiterea contestației împotriva Deciziei de impunere nr. / 08.07.2014.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP Hunedoara – Inspecție Fiscală, prin Decizia nr. / 08.07.2014 privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. / 08.07.2014, au consemnat următoarele:

În fapt, în data de 06.02.2014, dl X s-a prezentat la sediul AJFP Hunedoara în vederea efectuării acțiunii de verificare fiscală, ocazie cu care a fost înștiințat despre aprobarea amânării începerii verificării fiscale, iar acesta a depus la organul de verificare fiscală Declarația de patrimoniu și venituri. Prin adresa nr. / 28.11.2013 și înregistrată la AJFP Hunedoara - IF sub nr. / 29.11.2013, dl. X a solicitat amânarea începerii verificării fiscale.

În conformitate cu prevederile art.40 din Procedura de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, aprobată prin HG nr. 248/2011, cu modificările și completările ulterioare, organele de verificare fiscală au întocmit în data de 06.02.2014 formularul «Minuta întâlnirii» dintre organele de verificare fiscală și dl. X.

În vederea clarificării situației fiscale a dl. X, organele de verificare fiscală au solicitat informații scrise cu privire la sumele de bani obținute în străinătate precum și veniturile obținute din vânzarea bijuteriilor și a cailor.

Astfel la întrebarea organelor de verificare fiscală: *«ce reprezintă veniturile obținute în străinătate și dacă pentru aceste venituri a fost achitat impozit în străinătate»*, dl. X a precizat următoarele: *«Pentru veniturile obținute la negru, în străinătate nu au fost achitate impozite.»*

De asemenea, la întrebarea organelor de inspecție fiscală: «*precizați dacă pentru veniturile obținute din vânzarea bijuteriilor și a cailor dețineți documente și dacă puteți nominaliza persoanele cărora au fost vândute*», dl. X a precizat următoarele: «*Nu-mi mai amintesc numele persoanelor*».

Dl. X nu a prezentat organelor de verificare fiscală, documente din care să rezulte realitatea surselor de venit, respectiv a sumelor de bani obținute în străinătate, precum și a sumelor rezultate din vânzarea de bijuterii și de cai.

Având în vedere cele de mai sus precum și faptul că pentru bunul imobil dobândit, dl. X nu a prezentat documente din care să rezulte sursele de venit obținute în perioada 01.01.2008 – 31.12.2011, organele de verificare fiscală au procedat la stabilirea bazei impozabile ajustate în vederea calculării impozitului pe venit la data de 31.12.2011, fără a lua în considerare aceste venituri.

În conformitate cu prevederile art.109¹ din OG nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, precum și HG nr. 248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, modificată prin HG nr. 773 / 2011, organele de verificare fiscală au utilizat ca metoda indirectă pentru stabilirea bazei impozabile ajustate metoda patrimoniului.

Metoda constă în determinarea venitului impozabil pe baza creșterii valorii patrimoniului net al unui contribuabil pe parcursul unui an fiscal. Creșterea sau descreșterea valorii patrimoniului net se determină prin compararea valorii patrimoniului net la începutul perioadei cu cea de la sfârșitul perioadei.

Având în vedere informațiile furnizate Primăria Hunedoara (solicitate de AJFP Hunedoara prin adresa nr. / 29.10.2013), precum și cele din baza de date ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea situației patrimoniului net, precum și a surselor de venit, în vederea determinării bazei impozabile ajustate și a impozitului pe venit aferent perioadei impozabile verificate pentru dl. X, astfel:

-urmare adresei nr. / 13.11.2013, Primăria Municipiului Hunedoara a înaintat către AJFP Hunedoara, în xerocopie, Decizia de impunere – Înștiințare de plată cuprinzând valoarea impozabilă a imobilelor deținute de dl. X, astfel:

- corp principal în suprafață desfășurată de 504 mp;
- locuințe subsol în suprafață desfășurată de 214 mp.

situate în municipiul Hunedoara, str. Serei, nr.8, județul Hunedoara.

Organele de inspecție fiscală au menționat că valoarea imobilelor a fost stabilită în baza Raportului de evaluare a proprietăților imobiliare situate pe teritoriul județului Hunedoara, pentru anul 2011, executat de expert evaluator ing. Petrișor Feder, întocmit pentru Uniunea Națională a Notarilor Publici - Camera Notarilor Publici Alba Iulia.

Pentru identificarea surselor de venit realizate de dl. X în perioada supusă verificării fiscale, în urma verificării bazei de date ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, organele de verificare fiscală au constatat că în perioada 01.01.2008 - 31.12.2011, dl. X nu a declarat nici un fel de venit.

Organele de verificare fiscală au mai menționat faptul că, în urma verificării s-a constatat că, nici pentru perioada 1990 - 2007, dl. X nu a declarat organelor fiscale nici un fel de venit, astfel că nu s-au putut identifica sursele privind veniturile realizate de dl. X.

Organele de verificare fiscală au stabilit valoarea imobilelor dobândite de dl. X, precum și baza impozabilă ajustată la data de 31.12.2011 în sumă totală de xxxxxx lei.

În concluzie, organele de verificare fiscală au procedat la calculul impozitului pe venit suplimentar din surse nedeclarate în sumă de xxx lei, impozit calculat conform art. 79¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de verificare fiscală, motivele prezentate de persoana fizică, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de persoana fizică contestatară și organele de verificare fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la impozitul pe venit în sumă de xxxxx lei stabilit prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr./08.07.2014, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara este investită să se pronunțe dacă în mod corect organele de verificare fiscală au stabilit obligații suplimentare aferente perioadei 01.01.2008 – 31.12.2011, în condițiile în care, raportat la verificarea fiscală prealabilă documentară efectuată asupra ansamblului situației fiscale personale a persoanei fizice X cu privire la impozitul pe venit reglementat de titlul III din Codul fiscal, organele de cercetare penală prin soluțiile pronunțate au stabilit că în ceea ce privește veniturile obținute de persoana fizică X în modalitatea descrisă de acesta în nota explicativă și declarația dată organelor de urmărire penală (care nu este infirmată de alte probe) nu rezultă că acestea erau supuse obligației declarării organelor fiscale și implicit impozitării.

În fapt, petentul X a fost programat în vederea efectuării unei verificări fiscale de către organele de control din cadrul DGRFP Timișoara – AJFP Hunedoara, fiind întocmit Raportul de verificare fiscală prealabilă documentară din data de 14.11.2013; în acest sens a fost emis avizul de verificare fiscală nr...../15.11.2013, persoana fizică X fiind înștiințat că, începând cu data de

28.11.2013 va face obiectul unei verificări fiscale care va cuprinde perioada 01.01.2008 – 31.12.2011.

Persoana verificată a solicitat amânarea verificării fiscale, iar la data de 06.02.2014 s-a prezentat la sediul AJFP Hunedoara, împrejurare în care a depus Declarația de patrimoniu și venituri. La aceeași dată a fost întocmită de organele de verificare fiscală „ Minuta Întâlnirii” acestora cu petentul X, în conformitate cu prevederile art.40 din Procedura de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, aprobată prin HG nr. 248/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Întrucât persoana impozabilă nu a prezentat documente din care să rezulte sursele de venituri obținute în străinătate, precum și veniturile obținute din vânzarea bijuteriilor și a cailor, în perioada 01.01.2008 – 31.12.2011, organele de verificare fiscală au procedat la stabilirea bazei impozabile ajustate în vederea calculării impozitului pe venit, fără a lua în considerare veniturile, utilizând ca metodă indirectă, metoda patrimoniului, în conformitate cu prevederile art.109 ind.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală republicat cu modificările și completările ulterioare precum și HG nr.248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, modificată prin HG nr. 773/2011. Din datele comunicate de Primăria Municipiului Hunedoara (Decizia de impunere – înștiințare de plată cuprinzând imobilele deținute de X) și informațiile existente în baza de date a ANAF organele de verificare fiscală au stabilit că acesta deține în proprietate un imobil, respectiv casă de locuit în suprafață desfășurată de 694 m² cu privire la care au stabilit baza impozabilă ajustată la data de 24.03.2011, în sumă totală de xxxxxx0 lei valoare stabilită în baza Raportului de evaluare a proprietăților imobiliare situate pe teritoriul județului Hunedoara, pentru anul 2011 executat de expert evaluator ing. PF, întocmit pentru Uniunea Națională a Notarilor Publici - Camera Notarilor Publici Alba Iulia.

Totodată, din consultarea bazei de date ANAF a rezultat că, în perioada 01.01.2008 - 31.12.2011, dl. X nu a declarat nici un fel de venit, ca de altfel nici pentru perioada 1990 – 2007.

Pe cale de consecință, organele de verificare fiscală au stabilit valoarea imobilelor dobândite de dl. X, precum și baza impozabilă ajustată la data de 31.12.2011 în sumă totală de xxxxx lei și au procedat la calculul impozitului pe venit suplimentar din surse nedeclarate în sumă de xxx lei, în conformitate art. 79¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare prin decizia de impunere contestată.

Prin Decizia nr./834/30.09.2014, D.G.R.F.P Timișoara în temeiul art.214 alin.(1) lit.a) din O.G nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare a suspendat soluționarea contestației formulată de către X deoarece, în speță, au existat suspiciuni de evaziune fiscală constând în aceea că, în perioada ianuarie 2008 – decembrie

2011 persoana fizică nu a declarat organelor fiscale patrimoniul și veniturile realizate sustrăgându-se de la plata impozitului pe venit și nu a dat curs solicitărilor organelor fiscale de a prezenta documentele legale și bunurile din patrimoniu, în scopul verificărilor fiscale, în termen de 15 zile de la somație, ceea ce a indicat existența elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute și pedepsite de art. 4 și respectiv art.9 alin.(1) lit.a) din Legea 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, care stipulează:

„(1) Constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale:

a) ascunderea bunului ori a sursei impozabile ;”

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în data 29.08.2014 s-a început urmărirea penală cu privire la infracțiunile prev. și ped. art. 4 și art.9 alin.(1) lit.a) din Legea 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Prin Ordonanța de clasare din data de 20.09.2016 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara din Dosar nr...../P/2014, în temeiul disp. Art.315 al.1 b Cpp rap. la art.16 lit.a și b teza I din C.p.p. s-a dispus:

“ 1. Clasarea cauzei privind pe suspectul X, (...) pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, faptă prev. și ped. de art. 9 lit.a din Legea nr.241/2005, întrucât fapta nu constituie infracțiune.

2. Clasarea cauzei privind infracțiunea prev. și ped. de art.4 din Legea nr.241/2005, întrucât fapta nu există. (...)”

Împotriva ordonanței din data de 20.09.2016, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin A.J.F.P Hunedoara a formulat plângere, care a fost respinsă prin Încheierea penală nr.1...../CP/23.11.2016, definitivă.

Astfel, în speță, analizând considerentele care au stat la baza pronunțării, în Dosarul nr...../P/2014, de către procuror a soluției de clasare, se constată că, în cauză, față de **suspectul X**, subiect al impunerii realizată de organele de verificare fiscală, **s-a dispus clasarea cauzei pentru săvârșirea infr. prev. de art.9 al.1 lit.4 din Legea nr.241/2005** întrucât fapta nu constituie infracțiune.

Totodată, în ceea ce privește veniturile realizate de *suspectul X*, în raport de actele de urmărire penală efectuate în cauză „ *din examinarea prevederilor legale în materie fiscală incidente (Titlul III din Codul fiscal anterior și capitolul IX – Venituri din alte surse din Normele de aplicare ale acestuia) nu rezultă că, în ceea ce privește veniturile obținute de suspectul X în modalitatea descrisă de acesta în nota explicativă și declarația dată organelor de urmărire penală (care nu este combătută de alte probe), acestea erau supuse obligației declarării organelor fiscale” lipsind astfel mijloacele de probă din care să rezulte că suspectul X ar fi obținut venituri supuse obligației de declarare a acestora la*

organul fiscal în vederea impunerii, s-a dispus clasarea cauzei pentru săvârșirea inf. prev. de art.9 al.1 lit.a din Legea nr.241/2005 fiind aplicabile prev.art.16 al.1 lit.b teza I C.p.p.

Se reține că soluția de clasare pronunțată de procuror s-a întemeiat pe prevederile art.315 alin.(1) lit.b), raportat la art.16 alin.(1) lit.b) teza I din Codul de procedură penală, potrivit căror:

ART. 315

Clasarea

(1) *Clasarea se dispune când:*

(...)

b) *există unul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1)."*

ART.16

"Cazurile care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale

(1) *Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă:*

(...)

b) *fapta nu este prevăzută de legea penală ori nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege;"*

Prin Încheierea penală nr.118/CP/23.11.2016 pronunțată de Tribunalul Hunedoara la data de 23.11.2016, definitivă, s-a respins ca nefondată plângerea formulată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara.

În drept, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"ART. 214

Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) *Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:*

a) *organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;*

(...)

(4) *Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă."*

coroborat cu pct. 10.4 și următoarele din Ordinul nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.

92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată

„10.4. La reluarea procedurii administrative, organul de soluționare competent poate solicita organului fiscal care a sesizat organele de urmărire și cercetare penală punctul de vedere privind soluționarea contestației în raport cu soluția organelor penale/hotărârea instanței de judecată.

10.5. La soluționarea contestațiilor, organele de soluționare se vor pronunța și în raport cu motivarea rezoluțiilor de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, expertizelor efectuate în cauză, precum și în raport cu considerentele cuprinse în hotărârile pronunțate de instanța de judecată, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale.”

În conformitate cu aceste prevederi legale, procedura de soluționare a contestației pe cale administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, organele de soluționare a contestațiilor pronunțându-se și în raport de motivarea organelor penale cuprinsă în rezoluțiile de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, expertizelor efectuate în cauză, precum și în raport cu considerentele cuprinse în hotărârile pronunțate de instanța de judecată, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale.

Învedereăm că Decizia nr...../834/30.09.2014, a fost emisă de DGRFP Timișoara, în baza normelor legale precitate, cât și în considerarea principiului general de drept *penalul ține în loc civilul*.

Astfel, **Codul de Procedura Penala** din 12 noiembrie 1968, republicat, cu modificările și completările ulterioare, dispune:

Autoritatea hotărârii penale în civil și efectele hotărârii civile și penale

ART. 22

(1) Hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia.”

Referitor la autoritatea hotărârii penale în procesul civil și efectele hotărârii civile în procesul penal, Noul Cod de procedură penală dispune:

„ART. 28

Autoritatea hotărârii penale în procesul civil și efectele hotărârii civile în procesul penal

(1) Hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o. Instanța civilă nu este legată de hotărârea definitivă de achitare sau de încetare a procesului penal în ceea ce privește existența prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite.”

Analizând raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere, contestate, a rezultat că, organele de verificare fiscală din cadrul AJFP Hunedoara, cu ocazia verificării situației fiscale la persoana fizică X, au constatat că, în perioada ianuarie 2008 – decembrie 2011, persoana fizică nu a declarat organelor fiscale patrimoniul și veniturile realizate sustrăgându-se de la plata impozitului pe venit motiv pentru care au procedat la stabilirea bazei impozabile ajustate în vederea calculării impozitului pe venit, fără a lua în considerare veniturile, utilizând ca metodă indirectă, metoda patrimoniului, în conformitate cu prevederile art.109 ind.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală republicat cu modificările și completările ulterioare, precum și HG nr.248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, modificată prin HG nr. 773/2011 și au sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara cu privire la săvârșirea de către persoana fizică a unor fapte ce ar putea întruni elementele constitutive ale infracțiunii de evaziunii fiscale

Ori, așa cum s-a reținut la situația de fapt, asupra existenței faptei de evaziune fiscală sesizată de organele de verificare fiscală și a persoanei care a săvârșit-o, în cauză s-au pronunțat, în cadrul activităților specifice desfășurate, organele de urmărire penală, prin Ordonanța de clasare nr...../P/2014 din data de septembrie 2016 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara, confirmată prin Încheierea penală nr...../CP/23.11.2016 pronunțată Tribunalul Hunedoara, definitivă, dispunând definitiv, în legătură cu suspectul X și subiect al impunerii realizată de organele de verificare fiscală, clasarea cauzei pentru săvârșirea infr. prev.de art.9 al.1 lit.a din Legea nr.241/2005 cu aplicarea prevederilor art.35 alin.1 și art.5 din Codul penal, întrucât fapta nu constituie infracțiune.

Având în vedere starea de fapt și temeiurile legale incidente în speță, se reține că urmare Ordonanței de clasare pronunțată în data de 20.09.2016 în dosar nr./P/2014 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara, definitivă, privind pe suspectul X , organele de urmărire penală s-au pronunțat cu privire la fapta de evaziune fiscală, dispunând clasarea cauzei pentru săvârșirea infr. prev. de art.9 al.1 lit.a din Legea nr.241/2005 deoarece lipsesc probele din care să rezulte că persoana fizică X a obținut venituri supuse obligației de declarare a acestora la organul fiscal în vederea impunerii, fiind aplicabile prev. art.16 al.1 lit.b teza I C.p.p

În acest sens, organul de soluționare a contestației are în vedere reținerile și considerentele procurorului care a dispus clasarea cauzei, pronunțată prin Ordonanța de clasare din data de 20.09.2016 față de X subiect al impunerii realizată de organele de verificare fiscală.

Cu adresa nr...../11.11.2019, D.G.R.F.P Timișoara a solicitat Administrației Județene a Finanțelor publice Hunedoara – Inspecție Fiscală să comunice, conform pct.10.2 și 10.3 din OPAnaf 3741/2015 dacă Ordonanța de

clasare emisă la data de 20.09.2016 din Dosarul nr...../P/2014 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara, a cărei fotocopie a fost anexată solicitării reprezentă motivul de încetare definitiv și executoriu al suspendării soluționării contestației formulată de Dl. X, conform Deciziei nr./834/30.09.2014 emisă de DGRFP Timișoara, în caz afirmativ exprimând un punct de vedere în raport de soluția organelor de urmărire penală, conform art. 277 CPF.

Prin adresa nr...../26.11.2019, înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr.TMR_DGR/02.12.2019, organele de inspecție fiscală au propus, în urma analizei celor consemnate în Ordonanța de clasare din data de 20.09.2016 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara admiterea contestației formulată.

Astfel, D.G.R.F.P. Timișoara, ca organ competent în soluționarea contestației, luând act de împrejurarea că atât instanța penală de control judiciar cât și organele de urmărire penală ale Ministerului Public, au stabilit definitiv că, raportat la prevederile legale în materie fiscală incidente, respectiv titlul III din Codul fiscal, nu rezultă că, în ceea ce privește veniturile obținute de suspectul X în modalitatea descrisă de acesta în nota explicativă și declarația dată organelor de urmărire penală (care nu este combătută de alte probe), acestea erau supuse obligației declarării organelor fiscale lipsind astfel probele din care să rezulte că suspectul X ar fi obținut venituri supuse obligației de declarare a acestora la organul fiscal în vederea impunerii și ținând cont de faptul că acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor două acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, iar pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei și a persoanei care a săvârșit-o, constată că premisa organelor de verificare fiscală în legătură cu starea de fapt stabilită urmare verificării fiscale desfășurate la X nu este fundamentată de administrarea probelor specifice în etapa procesuală penală.

Potrivit prevederilor art. 79¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

"ART. 79¹

Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate pe baza procedurilor și metodelor indirecte de reconstituite a veniturilor sau cheltuielilor. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor.",

iar conform prevederilor art. 50 din HG nr. 248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate:

”În cazul în care se constată că declarațiile fiscale, documentele și informațiile prezentate în cadrul procedurii de verificare fiscală sunt incorecte, incomplete, false sau dacă persoana verificată refuză, în cadrul aceleiași proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate în termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte mijloace de la verificare, organele fiscale stabilesc baza impozabilă ajustată pentru impozitul pe venit și emit decizia de impunere.”

Conform prevederilor legale invocate, pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit organele de verificare fiscală au în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, consemnând rezultatul verificărilor într-un raport scris.

Se reține că pentru diferențele de fonduri cu sursă neidentificată din perioada verificată, organul fiscal este îndreptățit să impună baza impozabilă stabilită suplimentar cu cota de 16%, emițând în acest sens decizie de impunere.

În raport de cele prezentate mai sus, se reține că măsura constând în stabilirea bazei impozabile ajustate în vederea calculării impozitului pe venit în ceea ce privește presupusele venituri obținute de către petentul X raportat la prevederile legale în materie fiscală incidente în perioada 01.01.2008 – 31.12.2011, nu mai subzistă, în condițiile în care starea de fapt fiscală cuprinsă în decizia de impunere contestată nu a fost confirmată de constatările organelor de urmărire penală.

În speță coroborând propunerea organului de verificare fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Hunedoara inserată în cuprinsul adresei nr...../26.11.2019, în considerarea dispozițiilor art. 109¹ alin. 1 și 1¹ din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se arată:

“Reguli privind verificarea persoanelor fizice

(1) Organul fiscal are dreptul de a efectua o verificare fiscală prealabilă documentară a ansamblului situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit reglementat de titlul III din Codul fiscal, în condițiile prezentului cod, care se aplică în mod corespunzător.

(1¹) Competența de exercitare a verificării situației fiscale personale pentru Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Aparatul central al Agenției Naționale de Administrare Fiscală are competență în efectuarea verificării persoanelor fizice, potrivit prezentului capitol, pe întregul teritoriu al țării.” și art. 216 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare potrivit cărora:

„ART. 216

Soluții asupra contestației

(1) *Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.*” respectiv art. 279 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală se va admite contestația formulată de petentul **X** pentru suma totală de **xxxxx lei** reprezentând impozit pe venit stabilit suplimentar prin Decizia privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr./08.07.2014, emisă de AJFP Hunedoara – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de verificare fiscală nr.08.07.2014 cu consecința anularii totale a Deciziei privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr./08.07.2014 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara pentru suma de xxxx ei.

În legătură cu solicitarea inserată în cuprinsul adresei nr.....24.09.2019 a reprezentantului legal al petentului de radiere a sechestrului asigurator întrucât instituirea acestei măsuri nu se mai justifică, învederam că structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul DGRFP Timișoara are competența soluționării contestațiilor ce au ca obiect, conform art. 272 alin. (1) și (2) din Codul de procedură fiscală, deciziile de impunere, actele administrativ fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziile pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, măsura de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin decizie de modificare a bazei de impunere, precum și deciziile de reverificare.

Prin urmare, structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul DGRFP Timișoara nu are competența legală de a dispune radierea sechestrului asigurator conform celor solicitate în adresa nr...../24.09.2019 de reluare a procedurii de soluționare a contestației, în cauză fiind incidente dispozițiile exprese ale art. 213 Cod procedura fiscală.

Pentru considerentele reținute în prezenta decizie și în temeiul prevederilor legale invocate, se:

DECIDE

- *admiterea* contestației formulate de persoana fizică **X** și anularea Deciziei privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr./08.07.2014 emisă de organele de verificare fiscală din cadrul AJFP Hunedoara – Inspecție Fiscală, pentru suma de **xxxxx lei**, reprezentând impozit pe venit;

